

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1617/0266 van 8 november 2016
in de zaak 1213/0759/A/9/0721

In zake: de nv **BOUWMATERIALEN JORISSEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer Tom LOOSE

verwerende partij

*Tussenkomen
de heer **Robert JACKERS**
partij:*

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marie-Josée DEUSS
kantoor houdende te 3740 Bilzen, Rode Kruislaan 142A
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 9 augustus 2013 de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 27 juni 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst van 14 maart 2013 houdende de afgifte van een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij voor de regularisatie van het gebouw van een steenzagerij en de bijhorende verhardingen, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3770 Riemst, Tongersesteenweg 207 en met als kadastrale omschrijving afdeling 8, sectie A, nummers 317M2 en 319F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 7 oktober 2014, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Met een beschikking van 11 april 2016 heeft de voorzitter van de Raad de behandeling van het beroep aan de negende kamer toegewezen.

Met het tussenarrest van 28 april 2016 met nummer RvVb/A/1516/1018 heeft de voorzitter van de negende kamer de heropening van de debatten bevolen om de behandeling van het beroep *ab initio* te hernemen.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 mei 2016, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Geert DE WOLF heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris GEBRUERS die *loco* advocaat Wim MERTENS voor de verzoekende partij verschijnt, de heer Tom LOOSE die voor de verwerende partij verschijnt en advocaat Marie-Josée DEUSS die voor de tussenkommende partij verschijnt, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Robert JACKERS verzoekt met een aangetekende brief van 30 augustus 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 7 november 2013 de tussenkommende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig ingesteld is. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

De tussenkommende partij baat aan de Tongersesteenweg 207 te Riemst een handel in bouwmaterialen uit. Zij beschikt daarvoor over een milieuvergunning die tot 28 juli 2031 geldig is.

Op 13 december 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkommende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de regularisatie van het gebouw van de steenzagerij en de bijhorende verhardingen”.

Met de regularisatieaanvraag beoogt de tussenkomende partij de realisatie van het gedeeltelijk positief planologisch attest dat het college van burgemeester en schepenen op 15 december 2011 afgegeven heeft.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'St. Truiden-Tongeren', vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 april 1977, gedeeltelijk in woongebied met landelijk karakter, gedeeltelijk in agrarisch gebied gelegen. Ze zijn niet gelegen in een gebied waarvoor er een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, evenmin in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 19 december 2012 tot en met 17 januari 2013 gehouden wordt, worden er geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, brengt op 19 december 2012 een gedeeltelijk gunstig advies uit.

Het agentschap Wegen en Verkeer brengt op 4 januari 2013 een gunstig advies uit.

De milieudienst van de gemeente Riemst brengt op 10 januari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 5 maart 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst verleent op 14 maart 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij.

De verzoekende partij tekent tegen die beslissing op 15 april 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 juni 2013 om dit administratief beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 11 juni 2013 beslist de verwerende partij op 27 juni 2013 om het administratief beroep onontvankelijk te verklaren. De motivering luidt als volgt:

“ ...

Overwegende dat beroeper over het vereiste belang beweert te beschikken om beroep in te stellen; dat de N.V. Bouwmaterialen Jorissen, die zoals R. Jackers eveneens handelt in bouwmaterialen en die gelegen is in de naastgelegen gemeente Tongeren, door de exploitatie van het bedrijf van R. Jackers negatieve effecten zou ondervinden op de bedrijfsomzet;

dat beroeper stelt dat hij, door de concurrerende activiteiten en door een geringe afstand tussen beide bedrijven, over het vereiste concurrentieel belang beschikt om administratief beroep in te stellen;

Overwegende dat deze visie van beroeper niet wordt bijgetreden om de hierna volgende redenen:

Overwegende dat artikel 4.7.21 §2,2° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening het volgende bepaalt:

(...)

Overwegende dat een potentiële verzwakking van de marktpositie echter niet beschouwd kan worden als rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadeel;

dat inzake de interpretatie van “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadeel” de Memorie van Toelichting bij de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hieromtrent duidelijkheid verschaft:

(...)

Overwegende dat een mogelijk economisch nadeel derhalve niet beschouwd kan worden als rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadeel, waardoor de cliënt van beroeper niet voldoet aan de definitie van rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing volgens artikel 4.7.21 §2,2° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (verder VCRO);

Overwegende dat in deze ook dient verwezen te worden naar de Raad van State die in haar arrest nr. 213.020 van 6 mei 2011 oordeelde dat een louter commercieel belang geenszins kan volstaan om aan de verzoekende partij het rechtens vereiste belang te verschaffen:

“...3.2. De verzoekende partij stelt dat zij zich beroept “op haar commercieel en handelsbelang als concurrent” en dat dit “een erkend en geoorloofd belang” is.

4. Het wordt door de verzoekende partij niet betwist dat haar belang niet van stedenbouwkundige aard is, doch uitsluitend haar handelsbelangen betreft. De bestreden vergunning heeft trouwens geen betrekking op de onmiddellijke omgeving van de verzoekende partij. Haar drie middelen betreffen daarentegen uitsluitend

schendingen van de regelgeving betreffende de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

De middelen voeren aldus de schending van regels aan die uitsluitend in het leven zijn geroepen om belangen -in essentie de goede ruimtelijke ordening- te beschermen die geheel vreemd zijn aan de belangen waarop de verzoekende partij zich beroept ter adstructie van de ontvankelijkheid van haar beroep.

Bijgevolg zijn die middelen, en derhalve ook het beroep zelf, bij gebrek aan het rechtens vereiste belang niet ontvankelijk...”

Overwegende dat uit de overwegingen van de Raad van State in haar arrest nr. 213.020 van 6 mei 2011, dat trouwens van recentere datum is dan het arrest van dezelfde Raad (nr. 191.451 van 16 maart 2009) waarnaar beroeper verwijst, mag blijken dat het beweerde economische nadeel aan de N.V. Bouwmaterialen Jorissen niet het rechtens vereiste belang verschaft om een beroep in te stellen tegen een stedenbouwkundige vergunning voor een concurrerend bedrijf;

Overwegende dat de verwijzing naar het arrest nr. S/2011/0170 van 21 december 2011 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (verder RvVb) waarmee beroeper wenst aan te tonen dat een commercieel nadeel een belang doet ontstaan om beroep in te stellen, naar de mening van de deputatie niet correct is gezien in dit arrest het volgende wordt gesteld:

(...)

Overwegende dat gelijkaardige overwegingen inzake (de afwezigheid van) het causaal verband tussen de vergunningverlening en de opgeworpen hinder of nadelen opgenomen werden in meerdere arresten van de RvVb zoals o.m.:

-RvVb S/2011/89 van 2 augustus 2011:

(...)

-RvVb S/2011/0100 van 23 augustus 2011:

(...)

Overwegende dat gelet op bovenstaande arresten van de RvVb in casu geconcludeerd kan worden dat er geen causaal verband is tussen de stedenbouwkundige regularisatievergunning voor het gebouw van de steenzagerij en de bijhorende verhardingen die aan R. Jackers werd verleend en het beweerd economische nadeel voor de N.V. Bouwmaterialen Jorissen; dat een mogelijk economisch nadeel voor de N.V. Bouwmaterialen Jorissen voortvloeit uit de reeds decennialang bestaande handelsactiviteiten van R. Jackers en de hiermee gepaard gaande socio-economische machtigingen;

Overwegende dat in ondergeschikte orde nog vermeld dient te worden dat de in het beroepsschrift opgenomen weergave, via een uitsnede uit Google Maps, van de exploitatiezetel van N.V. Bouwmaterialen Jorissen niet correct is; dat hier blijkbaar verkeerdelijk wordt verwezen naar de oude exploitatiezetel;

Overwegende dat in deze nog opgemerkt moet worden dat de verhuizing van de exploitatiezetel van N.V. Bouwmaterialen Jorissen van Bilzen naar Tongeren recent heeft plaatsgevonden vanaf 6 februari 2012;

dat de N.V. Bouwmaterialen Jorissen bezwaarlijk kan stellen dat zij, bij hun keuze voor een nieuwe exploitatie, niet op de hoogte waren van de decennialange aanwezigheid van een concurrerende onderneming in de naastgelegen gemeente; dat gelet op de ligging (Rijkhoven-Bilzen) van de oude exploitatiezetel van de N.V. Bouwmaterialen Jorissen t.o.v. het bedrijf van R. Jackers en de aard van hun bedrijvigheden in alle redelijkheid geopperd kan worden dat deze concurrentiepositie mogelijks al véél langer bestond;

Overwegende dat de standpunten van beroeper evenals diens interpretatie van de geciteerde arresten, zoals opgenomen in diens replieknota d.d. 10 juni 2013, niet worden bijgetreden; dat de deputatie, op basis van de Memorie van Toelichting en de hierboven vermelde arresten van de Raad van State en de Raad voor Vergunningsbetwistingen, van oordeel is dat een mogelijk economisch nadeel derhalve niet beschouwd kan worden als rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadeel, waardoor de cliënt van beroeper niet voldoet aan de definitie van rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing volgens artikel 4.7.21 §2,2° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; dat de deputatie, in alle redelijkheid, de bedenking mag formuleren dat een mogelijk economisch nadeel voor de N.V. Bouwmaterialen Jorissen voortvloeit uit de reeds decennialang bestaande handelsactiviteiten van R. Jackers en de hiermee gepaard gaande socio-economische machtigingen;

Overwegende dat het beroep onontvankelijk wordt verklaard;

...

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Belang

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij dient zich aan als belanghebbende derde in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

Ter verantwoording van haar belang voert de verzoekende partij aan dat de bestreden beslissing haar commerciële schade berokkent. Zij argumenteert dat een commercieel nadeel als belang aangenomen moet worden, voor zover het beweerd commerciële nadeel voldoende waarschijnlijk is en het rechtstreeks of onrechtstreeks oorzakelijk verband tussen dat nadeel en de bestreden beslissing voldoende aannemelijk gemaakt wordt.

Om van de waarschijnlijkheid van het gevreesde commerciële nadeel te overtuigen, wijst de verzoekende partij op de nabijheid van de exploitatiezetel van de tussenkomende partij en de gelijkaardige handelsbedrijvigheid. Zowel de verzoekende partij als de tussenkomende partij zijn handelaar in bouwmaterialen. De afstand tussen beide exploitatiezetels bedraagt ongeveer 3,3 kilometer. Voor de verzoekende partij staat het dan ook onbetwistbaar vast dat het om concurrerende ondernemingen gaat. Dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband tussen het aangevoerde nadeel en de bestreden beslissing kan bestaan, kan volgens haar niet worden ontkend. Het commerciële nadeel kan niet enkel aan de socio-economische machtigingen worden toegeschreven. De bestreden vergunning bestendigt de exploitatie van de tussenkomende partij door een essentieel onderdeel ervan te regulariseren. Zonder vergunning kan de tussenkomende partij niet langer wettig exploiteren en beschikt de verzoekende partij over de mogelijkheid om in rechte de staking van de onwettige handelspraktijken te vorderen. Om van het oorzakelijk verband te overtuigen, legt de verzoekende partij een verklaring van accountant FINTECH neer. Daaruit blijkt volgens de verzoekende partij dat zij marktaandeel verliest aan de exploitatie van de tussenkomende partij.

De verzoekende partij meent dat zij tussen twee stoelen valt als haar de toegang tot de Raad ontzegd wordt. Zij kan dan immers niet de vergunning in de administratieve en vervolgens de rechterlijke procedure aanvechten, en zij kan ook niet langer bij de rechtbank van koophandel terecht om de staking van de activiteiten van de tussenkomende partij te vorderen. De gevestigde rechtspraak van de handelsrechter weigert volgens de verzoekende partij de wettigheid van een vergunning op grond van artikel 159 van de Grondwet te onderzoeken. Ter ondersteuning daarvan legt de verzoekende partij een afschrift neer van het vonnis van de voorzitter van de Rechtbank van Koophandel te Tongeren van 7 februari 2012.

In ondergeschikte orde beroept de verzoekende partij zich op de directe werking van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM). Als artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in die zin moet worden uitgelegd dat een concurrentieel nadeel niet volstaat om toegang tot de Raad te verkrijgen, blijft de verzoekende partij van rechtsbescherming door de rechter verstoken. Op grond van artikel 6 EVRM, dat directe werking heeft en voorrang heeft op een daarmee conflicterende internrechtelijke norm, moet artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO dan ook buiten toepassing worden gelaten.

2.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij het beroep. Zij merkt op dat zij al meer dan veertig jaar ter plaatse haar bedrijf uitbaat, daar waar de verzoekende partij maar sinds 6 februari 2012 in de industriezone Tongeren-Oost actief is. Voorts doet de tussenkomende partij gelden dat er geen sprake is van concurrerende activiteiten, aangezien het haar toegelaten is om aan kleinhandel te doen terwijl de verzoekende partij ter zake een rechterlijk verbod opgelegd werd. Aan de verklaring van de boekhouder van de verzoekende partij hecht zij geen geloof. Het gaat om een eenzijdige verklaring die niet op stukken, maar op vermoedens en veronderstellingen steunt. De dalende omzet die de verzoekende partij aan de bestreden vergunning toeschrijft, houdt volgens de tussenkomende partij verband met de conjuncturele achteruitgang in de bouw en het stopzetten van kleinhandel op het industrieterrein. De tussenkomende partij voegt daaraan toe dat de verzoekende partij geen bezwaar tegen haar

milieuvergunning van 28 juli 2011 ingediend heeft, evenmin tegen het planologisch attest van 15 december 2011.

De tussenkomende partij sluit zich aan bij de motivering in de bestreden beslissing om te besluiten dat het beroep tot vernietiging zelf onontvankelijk is. Een potentiële verzwakking van de marktpositie kan niet het rechtens vereiste belang uitmaken. De verzoekende partij slaagt er niet in die motivering te weerleggen. Het argument dat de verzoekende partij tussen twee stoelen zou vallen, noemt de tussenkomende partij onbegrijpelijk.

3.

In haar wederantwoordnota repliceert de verzoekende partij op de exceptie dat de discussie over de mogelijkheid om al dan niet detailhandel op haar percelen te bedrijven, niet relevant is. De verzoekende partij vervolgt dat artikel 7.2.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen kleinhandel in industriegebied niet per bepaling uitsluit. Uit de rechtspraak van de Raad van State leidt zij af dat beperkte verkoop aan particulieren in industriegebied toegelaten is, zolang die maar kadert binnen de industriële hoofdactiviteit en daar niet de bovenhand op neemt.

Waar de geloofwaardigheid van de verklaring van haar boekhouder in twijfel wordt getrokken, merkt de verzoekende partij op dat de tussenkomende partij zelf geen stukken bijbrengt die tot een ander besluit zouden leiden. De tussenkomende partij betwist ook niet dat zij en de verzoekende partij in hetzelfde marksegment opereren en dat beide vestigingen maar op een afstand van 3,3 kilometer van elkaar gelegen zijn. De ontstentenis van enig bezwaar tegen de milieuvergunning en het planologisch attest noemt de verzoekende partij irrelevant voor de beoordeling van de vraag of zij belang bij het beroep heeft.

Beoordeling door de Raad

1.

In overeenstemming met artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO is het vereist dat de verzoekende partij, om als belanghebbende bij de Raad beroep te kunnen instellen, aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden beslissing kan ondervinden. Het door die bepaling gestelde belangvereiste raakt aan het grondrecht op toegang tot de rechter en mag om die reden niet op een overdreven formalistische wijze worden toegepast. Het bestaan van hinder of nadelen en het oorzakelijk verband met de bestreden beslissing hoeven niet met onomstotelijke zekerheid te worden aangetoond. De verzoekende partij hoeft niet te bewijzen dat zij de aangevoerde hinder of nadelen effectief ondervindt. Het volstaat om redelijkerwijze aannemelijk te maken dat er een risico op het ondergaan van de aangevoerde hinder of nadelen, rechtstreeks of onrechtstreeks, van de bestreden beslissing bestaat.

Dat beginsel houdt nochtans niet in dat om het even welke benadeling of hinder ter adstructie van het belang in aanmerking genomen kan worden. De regelgeving betreffende de ruimtelijke ordening en de stedenbouw strekt in essentie tot de bescherming van de goede ruimtelijke ordening en een gezond leefmilieu, en mag niet van die finaliteit worden afgewend ter bescherming van belangen die daar volledig vreemd aan zijn. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO geeft dan wel geen omschrijving van de "hinder en nadelen" die constitutief voor het belang zijn, dat neemt niet weg dat de aan een vergunningsbeslissing toegeschreven hinder en nadelen binnen het domein van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw moeten blijven. De voorwaarde van aannemelijk te maken hinder of nadelen mag niet van die wettelijke context worden ontdaan.

Die interpretatie vindt bevestiging in de memorie van toelichting van het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (Parl. St. VI. Parl., 2008-09, nr. 2011/1, 186) waarin gesteld wordt:

“ ...

“Hinderaspecten” kunnen geredelijk worden onderscheiden in visuele hinder (slechte stedenbouwkundige-architectonische inpasbaarheid), hinder ingevolge de slechte functionele inpasbaarheid in de omgeving (hinder ingevolge het ondoelmatige ruimtegebruik, mobiliteitshinder,...), c.q. geluidshinder, trillingshinder, geurhinder, stofhinder, rookhinder, stralingshinder en lichthinder (deze laatste hinderaspecten vormen uiteraard de traditionele compartimenteringen binnen de milieuhinder).

...”

De in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “hinder en nadelen” moeten dan ook in die stedenbouwkundige betekenis worden begrepen.

2.

Zoals blijkt uit de uiteenzetting in het verzoekschrift, voert de verzoekende partij ter verantwoording van haar belang enkel een commercieel nadeel aan, dat wil zeggen het verlies aan cliënteel aan de tussenkomende partij die in directe concurrentie met haar eigen bedrijvigheid staat. Een commercieel nadeel of het risico daarop kan maar in aanmerking worden genomen voor zover het voortvloeit uit of in verband staat met de stedenbouwkundige hinder die de bestreden beslissing veroorzaakt. Het door de verzoekende partij ingeroepen commercieel nadeel blijkt van iedere stedenbouwkundige inslag te zijn ontdaan. De verzoekende partij beweert niet dat de omgeving van haar vestiging als gevolg van de bestreden beslissing aan enige stedenbouwkundige impact blootgesteld wordt. Zij beroept zich op een louter concurrentieel belang. De verzoekende partij streeft met de vernietiging van de bestreden beslissing na dat de verwerende partij in administratief beroep alsnog de vergunning aan de tussenkomende partij zou weigeren. Zij wil de vergunning geweigerd zien enkel omdat het om een concurrent gaat.

Daaruit volgt dat de verzoekende partij niet beantwoordt aan de hoedanigheid van belanghebbende in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing kan ondervinden.

3.

Er wordt niet aangenomen dat artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO, in die zin uitgelegd dat een louter concurrentieel nadeel als belang niet volstaat om beroep bij de Raad in te stellen, in strijd zou zijn met het door artikel 6, §1 EVRM gewaarborgde recht op toegang tot de rechter. Door het recht op toegang tot de Raad voor te behouden aan belanghebbenden die als gevolg van een stedenbouwkundige vergunningsbeslissing stedenbouwkundige hinder en nadelen (dreigen te) ondervinden, legt artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO geen onredelijke ontvankelijkheidsvoorwaarde op.

De verzoekende partij reikt geen argumenten aan om daar anders over te oordelen. Dat de verzoekende partij als handelaar van iedere rechtsbescherming verstoken zou blijven en niet bij machte zou zijn de staking van de op basis van een gebeurlijk onwettige vergunning uitgeoefende handelspraktijken te vorderen, toont zij met de enkele verwijzing naar het vonnis van de voorzitter van de Rechtbank van Koophandel te Tongeren van 7 februari 2012 niet aan. Het valt daarbij ook niet in te zien waarom artikel 4.8.11, §1, eerste lid 3° VCRO in functie van de “vaststaande” rechtspraak van de handelsrechter geïnterpreteerd zou moeten worden.

Waar de tussenkommende partij de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het beroep ontzegt omdat een verzwakking van de concurrentiepositie alleen niet als hinder of nadeel in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid 3° VCRO kan gelden, is de exceptie gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Robert JACKERS is ontvankelijk.
2. Het beroep wordt verworpen.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 8 november 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, negende kamer, samengesteld uit:

Geert DE WOLF, voorzitter van de negende kamer,
met bijstand van
Yannick DEGREEF, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF